

รายงาน

การศึกษาแลกเปลี่ยน

ณ

The University of Kitakyushu

โดย

นาย นราวิชญ์ ลัก

รหัสประจำตัวนักศึกษา 5806613237

ข้อมูลทั่วไป

The University of Kitakyushu เป็นมหาวิทยาลัยประเภท Public University หรือมหาวิทยาลัยประจำเมือง (ไม่ใช่ National University หรือมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกลาง) ตั้งอยู่ที่จังหวัดฟูกูโอกะ บนเกาะคิวชู มีวิทยาเขตทั้งหมด 2 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขต Hibikino และวิทยาเขต Kitagata นักศึกษาระบบสองปีแรกจะไปแลกเปลี่ยนผ่านโครงการของกองวิเทศสัมพันธ์ จะได้ไปเรียนที่วิทยาเขต Kitagata ซึ่งจะตั้งอยู่ที่เขตโคคุระมินามิ เมืองคิตะคิวชู

การที่จะสามารถไปศึกษาแลกเปลี่ยนที่นี้ได้นั้น จำเป็นต้องมีใบสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ 4 (N4) ขึ้นไป

ที่พัก

นักศึกษาแลกเปลี่ยนจากธรรมชาติจะได้อาศัยอยู่ในหอพักเอกชน (ไม่ใช่หอพักของมหาวิทยาลัยโดยตรงหรือหอใน) โดยทางศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติจะเป็นผู้จัดหาไว้ให้ นักศึกษาระบบสองปีแรกจะไม่สามารถเลือกได้ว่าจะอยู่หอไหน อยู่ห้องพักแบบไหน อยู่ชั้นไหน และไม่รู้สภาพของห้องพักจนกว่าจะไปถึงที่นั่น โดยส่วนตัวแล้วได้พักอยู่ที่หอชื่อ co-op las asahi อยู่ฝั่งตรงข้ามกับประตูเล็กของมหาวิทยาลัย ใช้เวลาเดินประมาณ 5 นาที ถึงอาคารเรียน

เนื่องจากหอพักที่อยู่เป็นหอพักของเอกชน สภาพความเป็นอยู่จึงค่อนข้างแตกต่างไปจากนักศึกษาที่ไปแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยอื่นซึ่งส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัยโดยตรง ข้อแตกต่างที่ผู้เขียนอยากชี้ให้เห็นมีดังนี้

-หอพักไม่ได้มีเฉพาะนักศึกษาต่างชาติอาศัยอยู่เท่านั้น แต่ยังมีคนญี่ปุ่นทั่วไปอาศัยอยู่ด้วย

-ไม่มีพื้นที่ส่วนกลาง

-ไม่มีกำหนดเวลาเข้าออกหอ หรือเคอร์ฟิว

-ไม่มีเตียง แต่ทางศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติจะเตรียมฟูก ผ้านวม ผ้าห่มไฟฟ้า และหมอนไว้ให้หนึ่งใบ

-ไม่มีโต๊ะและเก้าอี้ทำงาน แต่ทางศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติจะเตรียมโต๊ะเตี้ย ขนาดเล็กไว้ให้หนึ่งตัว

-ห้องที่ผู้เขียนไปอาศัยอยู่ไม่มีระเบียง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับห้องพัก และหอพักที่ได้

แม้ว่าห้องพักของที่นี่อาจไม่ได้สะดวกสบายเหมือนกับหอพักของมหาวิทยาลัยแห่งอื่นในญี่ปุ่น แต่ทางศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติก็ได้จัดเตรียมเครื่องใช้ที่จำเป็นไว้ให้แก่นักศึกษาแลกเปลี่ยนแต่ละคน ได้แก่ เครื่องซักผ้า โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ หนังสือ เต้าแม่เหล็กไฟฟ้า หม้อหุงข้าว ไมโครเวฟ และตู้เย็น (อุปกรณ์ทำอาหาร เช่น จาน หม้อ กระทะ เขียง ต้องซื้อเอง)

ความคิดเห็นส่วนตัว: โดยส่วนตัวแล้ว ปกติเวลาอยู่บ้านที่ไทยจะนอนบนฟูกอยู่แล้ว จึงไม่มีปัญหากับหอพักที่นี่ แต่สำหรับคนที่ชอบนอนบนเตียง หรือคนที่ถ้าไม่นอนบนเตียงแล้วนอนไม่หลับ อาจจะต้องพิจารณาเรื่องนี้ เนื่องจากต้องอาศัยอยู่ที่นี่เป็นเวลาเกือบหนึ่งปี นอกจากนี้ เนื่องจากต้องซื้ออุปกรณ์ทำอาหารเอง และอุปกรณ์เหล่านี้จะต้องทิ้งทั้งหมดเมื่อออกจากหอ ไม่สามารถส่งต่ออุปกรณ์พวกนี้ระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้องได้ ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์เหล่านี้พอสมควร

การเรียน

การจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักศึกษาแลกเปลี่ยน

1. กรณีที่นักศึกษาแลกเปลี่ยนมีใบสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ 1 (N1)

ผู้ที่สอบข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ 1 ผ่านตั้งแต่ก่อนที่จะเดินทางไปยังประเทศญี่ปุ่น จะไม่ต้องสอบ Placement Test และไม่ต้องเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักศึกษาแลกเปลี่ยน

2. กรณีที่นักศึกษาแลกเปลี่ยนมีใบสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ 4-2 (N4-N2)

ก่อนที่จะเดินทางไปประเทศญี่ปุ่น ทาง The University of Kitakyushu จะส่งข้อสอบภาษาญี่ปุ่นมาทางไปรษณีย์ เพื่อวัดระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นอย่างคร่าวๆของนักเรียนที่จะไปแลกเปลี่ยนที่นั่น อย่างไรก็ตามข้อสอบที่ส่งมานี้จะไม่ได้ใช้กำหนดระดับชั้นเรียน เมื่อไปถึงที่นั่น ก่อนเปิดภาคการศึกษาหนึ่งวัน จะมีการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นอีกครั้ง เพื่อจัดระดับชั้นเรียน (Placement Test) โดยข้อสอบนี้จะคล้ายคลึงกับข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ซึ่งจะประกอบด้วยการทดสอบคำศัพท์ ไวยากรณ์ การอ่าน และจะมีการทดสอบการเขียนด้วย ที่ต่างออกไปคือจะไม่มีทดสอบการฟัง หรือการพูด ผลการจัดระดับชั้นเรียนนี้จะประกาศในเย็นวันนั้น หากผลการจัดระดับชั้นเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ สามารถที่จะไปคุยปรึกษากับอาจารย์ที่รับผิดชอบเพื่อปรับเปลี่ยนได้ ชั้นเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นที่นี่จะแบ่งออกเป็น 6 ระดับด้วยกัน ระดับที่ต่ำที่สุดคือระดับ 1 และระดับที่สูงที่สุดคือระดับ 6

เนื่องจากก่อนที่จะเดินทางไปยังประเทศญี่ปุ่น ผู้เขียนมีใบสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ 2 จึงขอเขียนในส่วนของกรณีหลัง

ความคิดเห็นส่วนตัว: สำหรับนักศึกษาธรรมศาสตร์คณะศิลปศาสตร์ เอกญี่ปุ่นนั้น หากต้องการเทียบโอนหน่วยกิตวิชา ญ.411 ญ.416 และญ.347 ควรจะสอบวัดระดับให้ได้ระดับ 5

วิชาเรียน

นักเรียนแลกเปลี่ยนทุกคนจะไม่สามารถเรียนวิชาภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี และวิชาพลศึกษา หรือวิชาที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและการออกกำลังกายได้

สำหรับนักศึกษาแลกเปลี่ยนมีใบสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ 4-2 นั้น จะมีข้อจำกัดเพิ่มเติม กล่าวคือจะไม่สามารถลงเรียนวิชาเรียนของคณะต่างๆที่เปิดสอนเป็นภาษาญี่ปุ่นร่วมกับนักศึกษาชาวญี่ปุ่นได้ด้วย

นักศึกษาแลกเปลี่ยนกลุ่มหลังนี้ จะสามารถลงเรียนได้เพียงแค่วิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักศึกษาแลกเปลี่ยน วิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการอภิปราย และวิชาวัฒนธรรมญี่ปุ่น ซึ่งจะสอนโดยคณาจารย์ของศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติ และวิชาเรียนของคณะต่างๆต่างๆที่เปิดสอนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาจีนเท่านั้น

ทั้งผู้เขียนจะขอลงถึงเฉพาะวิชาที่ตนได้ลงเรียนเท่านั้น ได้แก่

1. วิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักศึกษาแลกเปลี่ยน

นักศึกษาแลกเปลี่ยนที่มีใบสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ 4-2 นั้น จะต้องเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักศึกษาแลกเปลี่ยนตามผลสอบ Placement Test โดยทุกคนจะต้องเรียนทุกวิชา ได้แก่ วิชาไวยากรณ์ วิชาการอ่าน วิชาการเขียน วิชาการพูด วิชาคำศัพท์และคันจิ จะไม่สามารถเลือกเรียนเฉพาะวิชาที่ตนเองต้องการเรียนได้ ทั้งนี้วิชาที่ลงเรียนนั้น ทุกวิชาไม่จำเป็นจะต้องอยู่ระดับเดียวกัน เช่น นักศึกษาสอบ Placement Test ได้ระดับ 5 แต่ไม่มั่นใจในทักษะการพูด อาจจะขอลงเรียนวิชาพูดระดับ 4 แต่วิชาอื่นๆระดับ 5 ได้ เป็นต้น

ความคิดเห็นส่วนตัว: วิชาการอ่านของที่นี่ค่อนข้างง่ายเมื่อเทียบกับวิชาการอ่านของธรรมศาสตร์ ส่วนวิชาที่ส่วนตัวคิดว่าไม่ถนัดที่สุด ได้แก่ วิชาการพูด อย่างไรก็ตาม วิชาการพูดก็เป็นวิชาที่ชอบที่สุดในบรรดาวิชาภาษาญี่ปุ่นทั้งหมดของที่นี่ เนื่องจากที่ชั้นเรียนมีขนาดเล็ก (ส่วนตัวแล้วเรียนชั้นเรียนขนาด 7 คน) ทำให้บรรยากาศในการเรียนค่อนข้างเป็นกันเอง ไม่เครียด นอกจากนี้การที่ชั้นเรียนมีขนาดเล็กนั้น ยังมีข้อดีอีกหนึ่งอย่างคือ ทำให้มีโอกาสพูดโต้ตอบสนทนากับอาจารย์และเพื่อนค่อนข้างมาก ในส่วนของเนื้อหาและกิจกรรมที่ทำให้ชั้นเรียนนั้น ก็ค่อนข้างที่จะส่งเสริมให้มีโอกาสได้พูดค่อนข้างมาก กล่าวคือส่วนใหญ่จะเป็นการอภิปราย หรือเป็นการโต้เถียง ในส่วนอาจารย์ผู้สอนวิชานี้ก็เป็นคนที่ค่อนข้างกระตือรือร้น คอยกระตุ้นนักศึกษาให้ได้ตอบอยู่เสมอ หลังจากที่ได้เรียนวิชาพูดจนจบ โดยส่วนตัวแล้วคิดว่าตนมีความมั่นใจในการพูดเพิ่มขึ้นกว่าช่วงก่อนเดินทางไปประเทศญี่ปุ่นพอสมควร

2. วิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการอภิปราย (nihongokoudoku)

นักศึกษาแลกเปลี่ยนทุกคนที่ได้รับการจัดชั้นเรียนอยู่ในระดับระหว่าง 3-6 จะต้องลงเรียนวิชานี้ วิชานี้จะให้นักศึกษาชาวญี่ปุ่นมาเรียนด้วยประมาณ 3-5 คน โดยผู้เรียนจะขออธิบายเนื้อหาและกิจกรรมที่ทำในวิชานี้ออกเป็นสองช่วง ได้แก่ ช่วงก่อนสอบกลางภาค และช่วงหลังสอบกลางภาค

สำหรับช่วงก่อนสอบกลางภาค กิจกรรมหลักได้แก่ การอภิปรายเป็นกลุ่มร่วมกับนักศึกษาชาวญี่ปุ่น กล่าวคือ ในแต่ละสัปดาห์ อาจารย์ผู้สอนจะให้บทอ่านสถานการณ์สมมติที่เกี่ยวข้องกับสังคมญี่ปุ่นมาให้อ่านเป็นการบ้าน เช่น ‘ลูกค้าคือพระเจ้า’ ‘หาเพื่อนญี่ปุ่นยากจัง’ เมื่อถึงชั่วโมงเรียนถัดไป นักศึกษาถูกแบ่งเป็นกลุ่มและร่วมกันอภิปรายถึงบทอ่านที่เป็นการบ้าน โดยแต่ละกลุ่มจะมีนักศึกษาญี่ปุ่นอยู่กลุ่มละ 1 คน ในช่วงท้ายของแต่ละชั่วโมง แต่ละกลุ่มจะเลือกตัวแทนออกมานำเสนอหน้าชั้น

ส่วนตั้งแต่ช่วงหลังสอบกลางภาคเป็นต้นไป กิจกรรมหลักจะเป็นการแต่งและซ้อมบทละครสะท้อนสังคมญี่ปุ่น เพื่อนำไปแสดงในงานเลี้ยงอำลาคณะนักศึกษาแลกเปลี่ยน ซึ่งบทละครที่แสดงถือว่าเป็นข้อสอบปลายภาคด้วย ในสัปดาห์สุดท้ายของการเรียน อาจารย์ผู้สอนจะเลือกนิยายญี่ปุ่นมาหนึ่งเรื่อง และนำมาอ่านให้นักศึกษาฟัง

ความคิดเห็นส่วนตัว: วิชานี้มีข้อดีตรงที่ช่วยให้เรารู้จักกับนักศึกษาแลกเปลี่ยนคนอื่นให้ทั่วถึงมากขึ้น สนุกกันมากขึ้น เนื่องจากจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น โดยเฉพาะการทำละครในครึ่งเทอมหลัง นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมให้รู้จักกล้าแสดงออกมากขึ้นอีกด้วย อย่างไรก็ตามข้อเสียที่ชัดเจนคือ วิชานี้นับว่าเรียนทั้งสองเทอม และเนื้อหาเหมือนกันทั้งสองเทอม กล่าวคือครึ่งเทอมแรก ทำกิจกรรมอภิปรายกลุ่ม ครึ่งเทอมหลังทำละคร การเรียนซ้ำเช่นนี้ทำให้แรงจูงใจในการเรียนเทอมปลายลดลง อีกเรื่องหนึ่งที่อยากจะกล่าวถึงคือ เรื่องของนักศึกษาชาวญี่ปุ่นที่มาเรียนวิชานี้ นักศึกษาญี่ปุ่นที่มาเรียนวิชานี้ มีทั้งคนที่กระตือรือร้น และคนที่ไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น ซึ่งนักศึกษาญี่ปุ่นนี้ก็มีผลต่อบรรยากาศในการทำงานกลุ่มเช่นกัน

3. วิชาวัฒนธรรมญี่ปุ่น (nihonbunka)

เป็นวิชาที่นักศึกษาแลกเปลี่ยนทุกคนเรียนร่วมกัน เนื้อหาหลักๆของวิชานี้จะเป็นการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น โดยกิจกรรมที่ทำนั้นจะเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ในแต่ละสัปดาห์ เช่น การชงชา การจัดดอกไม้ การเขียนผู้กัน การเล่นโคโตะหรือ ซิมิญี่ปุ่น เป็นต้น การบ้านของวิชานี้คือให้เขียนความรู้สึกที่มีต่อกิจกรรมที่ได้เข้าร่วมในสัปดาห์นั้น และนำมาส่งสัปดาห์ถัดไป

นอกจากนี้แล้ว ในหนึ่งเทอมจะมีการไปทัศนศึกษาทั้งหมดสองครั้งในวันเสาร์ ได้แก่ การเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ห้องน้ำ TOTO และการทัศนศึกษาบริเวณช่องแคบคันมง

ความคิดเห็นส่วนตัว: ข้อดีของวิชานี้คือได้ลงทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมญี่ปุ่นอย่างหลากหลาย นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนค่อนข้างใจเย็น และตั้งใจที่จะทำให้นักศึกษาสนุกสนานไปกับการเรียนวิชานี้ อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนวิชานี้อาจไม่ตรงกับความต้องการผู้ที่ต้องการศึกษาศาสตร์แขนงใดแขนงหนึ่งอย่างละเอียด เนื่องจากแต่ละกิจกรรมที่ทำนั้น เป็นการเรียนรู้อย่างผิวเผินเท่านั้น ตัวอย่างเช่น กิจกรรมชงชา แท้จริงแล้วเป็นเพียงแค่การทดลองชิมชากับขนมญี่ปุ่นซึ่งทาง

มหาวิทยาลัยเตรียมไว้ให้แล้วเท่านั้น ไม่มีการเรียนรู้ประวัติความเป็นมา และไม่มีการให้นักศึกษาทดลองเข้าห้องญี่ปุ่น ฝึกชงชาตามแบบแผนอย่างจริงจัง เมื่อถึงสัปดาห์ถัดไปก็จะเปลี่ยนไปทำอีกกิจกรรมหนึ่ง

ข้อเสียที่เห็นได้ชัดอีกอย่างหนึ่งของวิชานี้คือ เนื้อหาและกิจกรรมที่ทำในวิชานี้ แทบจะเหมือนกันทั้งสองเทอม เช่น เทอมแรกเรียนชงชาแล้ว เทอมปลายก็เรียนชงชาซ้ำ หรือว่าเทอมต้นไปทัศนศึกษาที่พิพิธภัณฑ์ห้องน้ำ TOTO แล้ว เทอมปลายก็ยังคงไปสถานที่เดิมแบบเดิมอีกครั้ง ด้วยเหตุนี้เองแรงจูงใจในการเรียนวิชานี้ในเทอมปลายลดลงไปค่อนข้างมาก

การใช้ชีวิต

การเดินทาง

ไม่ว่าจะถูกจัดให้พักอยู่หอพักใดก็ตาม ทุกหอพักอยู่ในระยะทางที่สามารถเดินไปเรียนที่มหาวิทยาลัยได้ทั้งหมด แต่หากต้องการเดินทางไปยังบริเวณสถานี Kokura ศูนย์กลางของเมือง Kitakyushu ซึ่งเป็นแหล่งรวมร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า ร้าน 100 Yen และความบันเทิงต่างๆ รวมทั้งเป็นชุมทางรถไฟที่ใช้เดินทางต่อไปยังเมืองอื่น สามารถทำได้โดยการนั่งรถไฟ Monorail โดยใช้ระยะเวลาประมาณ 10 นาที โดยสถานี Monorail ที่อยู่ใกล้หอพักมากที่สุด ได้แก่ สถานี Keibajoumae และ สถานี Kitagata ซึ่งทั้งสองสถานีใช้เวลาเดินเท้าจากหอพักประมาณ 7 นาที

หากต้องการเดินทางไปยังบริเวณ Tenjin หรือ Hakata ซึ่งเป็นศูนย์กลางของจังหวัดฟูกูโอกะ สามารถทำได้โดยขึ้นรถ Highway Bus ระหว่างเมือง ซึ่งออกประมาณทุก 20 นาทีในเวลากลางวัน ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที โดยป้ายรถบัสนี้จะอยู่บริเวณใต้สถานี Monorail นอกจากนี้แล้วยังมีรถ Highway Bus ที่วิ่งตรงไปยังสนามบินนานาชาติฟูกูโอกะจากป้ายรถบัสนี้อีกด้วย โดยรถบัสนี้จะออกทุก 1 ชั่วโมง

การซื้อขายของ

บริเวณหอพักที่ตนได้ไปอาศัยอยู่นั้น มีร้านสะดวกซื้ออยู่สองแห่งได้แก่ Family Mart ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับหอพักติดกับประตูเข้ามหาวิทยาลัย และ Seven Eleven ซึ่งห่างจากหอพักประมาณ 50 เมตร

ส่วนห้างสรรพสินค้าอยู่ด้วยกัน 3 แห่งด้วยกัน ได้แก่

1. ห้าง Cosmos อยู่ห่างจากหอพักประมาณ 700 เมตร ข้อดีของห้างนี้คือใกล้ที่สุด และของถูกที่สุด แต่ข้อเสียที่สำคัญคือมีของสด เนื้อสัตว์ ผักผลไม้ให้เลือกค่อนข้างน้อย

2. ห้าง Red Cabbage อยู่ห่างจากหอพักประมาณ 1.2 กิโลเมตร ข้อดีของห้างนี้คือ มีของสด เนื้อสัตว์ ผักผลไม้ให้เลือกพอสมควร แต่มีข้อเสียคือถนนที่เดินไปสู่ห้างนี้ค่อนข้างแคบ หากไปห้างนี้ตอนกลางคืน จำเป็นต้องระมัดระวังรถที่ผ่านไปมาพอสมควร
3. ห้าง Sun Live อยู่ห่างจากหอพักประมาณ 1.3 กิโลเมตร ข้อดีของห้างนี้คือ นอกจากจะมีของสด เนื้อสัตว์ ผักผลไม้ให้เลือกพอสมควรแล้ว ยังมีร้านค้าอื่นอีกด้วย เช่น Mos Burger, Baskin Robbins รวมทั้งร้านตัดผมราคาประหยัด อย่างไรก็ตามข้อเสียหลักคือเดินค่อนข้างไกล

ในบริเวณรอบหอพักจะไม่มีร้านสินค้า 100 เยน ร้านค้าเหล่านี้ เช่น Daiso, CanDo จะอยู่ที่สถานี Kokura ส่วนเครื่องใช้บางอย่างที่ศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติไม่ได้จัดเตรียมไว้ให้ เช่น จาน ชาม ตะกร้าซักผ้า ถังน้ำ หมอนข้าง ผู้เขียนซื้อที่ร้าน Nitori ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับ Index ในประเทศไทย โดยร้านจะอยู่ใกล้สถานี Kawaraguchi Mihagino ใช้เวลาเดินทางด้วย Monorail ประมาณ 6 นาที

โรงอาหารและร้านอาหาร

ในมหาวิทยาลัยนั้น มีโรงอาหารเพียงแค่ 1 โรงเท่านั้น อาหารที่ขายส่วนใหญ่จะเป็นอาหารง่าย ๆ ราคาไม่แพง ประมาณ 300-400 เยน เช่น ข้าวหน้าเนื้อ ข้าวหน้าแกงกะหรี่ โชยุคิ ดัง

ความคิดเห็นส่วนตัว: ส่วนตัวแล้ว คิดว่าอาหารที่ขายในโรงอาหารมีสัดส่วนระหว่างกับข้าวและข้าวหรือเส้นที่ไม่ค่อยสมดุลกัน กล่าวคือกับข้าวค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับข้าวหรือเส้น นอกจากนี้ขนาดของโรงอาหารค่อนข้างเล็กมากเทียบกับโรงอาหารของธรรมศาสตร์ ทำให้ในช่วงพักกลางวันโรงอาหารคนแน่นมาก ถึงขนาดแถวยาวออกมานอกโรงอาหาร ด้วยเหตุนี้เอง ผู้เขียนจึงมักจะเดินกลับไปรับประทานอาหารกลางวันที่หอพักเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ข้อเสียอีกอย่างหนึ่งที่เห็นได้ชัดคือ เวลาเปิดปิด กล่าวคือโรงอาหารที่นี้ไม่เปิดตอนเช้า ยิ่งไปกว่านั้นในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ วันหยุดนักขัตฤกษ์ และช่วงปิดเทอมนั้น โรงอาหารจะปิดทั้งวัน อย่างไรก็ตาม โรงอาหารก็เป็นทางเลือกที่ดีในการฝากท้องในช่วงที่ไม่มีเวลาทำอาหาร เช่น ช่วงสอบกลางภาค และช่วงสอบปลายภาค รวมทั้งช่วงที่เพิ่งเดินทางไปถึง เนื่องจากยังไม่มีอุปกรณ์ทำอาหาร

บริเวณรอบหอพักจะไม่มีร้านอาหารแฟรนไชส์ เช่น KFC, McDonalds, Yoshinoya, KuraSushi ร้านอาหารรอบหอพักส่วนใหญ่จะเป็นแนวร้านเล็กเสียมากกว่า และเนื่องจากผู้เขียนไม่ได้ดื่มแอลกอฮอล์ จึงไม่เคยเข้าร้านเหล่านี้อย่างไรก็ตาม ในบริเวณนั้นมีร้านอาหารที่ไม่ใช่แนวร้านเหล้าอยู่สามร้านได้แก่ ร้านอาหารจีน ร้านโอโคโนมียากิ และร้านไก่ทอดคาราอะเกะ

ในมหาวิทยาลัย

The University of Kitakyushu เป็นมหาวิทยาลัยที่มีขนาดเล็ก มีจำนวนอาคารเรียนและทำกิจกรรมค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในส่วนนี้ผู้เขียนจะขอแนะนำสถานที่ในมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาแลกเปลี่ยนมีโอกาสได้ใช้บริการ นอกเหนือจากโรงอาหารที่ได้เขียนไว้ในข้างต้น โดยสถานที่ที่จะแนะนำมีดังต่อไปนี้

1. อาคารหมายเลข 2 เป็นอาคารที่นักศึกษาแลกเปลี่ยนใช้บริการมากที่สุด เนื่องจากห้องเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักเรียนแลกเปลี่ยนทั้งหมดจะอยู่บนชั้น 2 ของอาคารนี้ นอกจากนี้แล้ว ชั้น 1 ของอาคารแห่งเดียวกันนี้ ยังเป็นที่ตั้งของศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติ ซึ่งจะขอลำถึงอย่างละเอียดในภายหลัง

2. อาคารหลัก (Main Hall) เป็นอาคารที่สูงที่สุด และเปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม อาคารแห่งนี้จะเป็นสถานที่เรียนของนักศึกษาชาวญี่ปุ่นเสียมากกว่า มีเพียงบางสัปดาห์ที่นักศึกษาแลกเปลี่ยนจะต้องมาเรียนวิชาวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่อาคารนี้ โดยส่วนตัวแล้ว ผู้เขียนจะมาอาคารแห่งนี้เมื่อจำเป็นจะต้องทำธุรกรรมทางการเงิน เนื่องจากอาคารแห่งนี้เป็นที่ตั้งของตู้ ATM แห่งเดียวในบริเวณนั้น นอกจากนี้ยังมีสหกรณ์ที่จำหน่ายพวกสมุด เครื่องเขียน และมีร้านค้าที่ขายน้ำ ขนมและข้าวกล่องอีกด้วย

3. หอสมุด ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีหอสมุดอยู่เพียงหนึ่งแห่ง เป็นสถานที่สำหรับค้นคว้าและอ่านหนังสือ อย่างไรก็ตาม สำหรับนักศึกษาแลกเปลี่ยนแล้ว ที่นี้ใช้เป็นที่นัดคุยกับตัวเตอร์เสียมากกว่า ในช่วงเปิดเทอม หอสมุดจะเปิดถึง 21.00 น. ทุกวัน ไม่เว้นวันหยุด ข้อเสียของหอสมุดของที่นี่คือ หนังสือภาษาอังกฤษมีจำนวนค่อนข้างน้อย และหนังสือภาษาอังกฤษที่มีส่วนใหญ่จะเป็นแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หรือหนังสือเตรียมสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ เช่น TOEIC เสียมากกว่า นอกจากนี้แล้ว ในช่วงปิดเทอม หอสมุดจะเปิดถึงแค่ 18.00 น. เท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น มีหลายวันในช่วงปิดเทอมที่หอสมุดปิดให้บริการด้วย

หน่วยงานและชมรมในมหาวิทยาลัย

ในส่วนนี้ ผู้เขียนจะขอกล่าวถึงหน่วยงานและชมรมในมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาแลกเปลี่ยนจะต้องติดต่อด่วนในช่วงระหว่างที่ศึกษาแลกเปลี่ยน

1. ศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติ (The Center for International Education and Exchange) เป็นหน่วยงานในมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาแลกเปลี่ยนจะต้องติดต่อด่วนมากที่สุด โดยนักศึกษาแลกเปลี่ยนติดต่อด่วนก่อนที่จะเดินทางไปยังประเทศญี่ปุ่นเสียอีก กล่าวคือเป็นหน่วยงานที่ดำเนินเรื่อง รับนักศึกษาต่างชาติมาศึกษาแลกเปลี่ยน ในระหว่างศึกษาแลกเปลี่ยนนั้น ศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติได้ให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาแลกเปลี่ยนดังต่อไปนี้

- ส่งรถมารับนักศึกษาแลกเปลี่ยนจากสนามบินไปยังหอพัก ในวันแรกที่เดินทางถึงที่ประเทศญี่ปุ่น
- ให้ความช่วยเหลือด้านที่เกี่ยวข้องกับหอพัก เช่น ติดตั้งอินเทอร์เน็ต รวมทั้งหากอุปกรณ์ในหอพักเสีย ก็สามารถมาแจ้งที่ศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติได้
- จัดกิจกรรมปฐมนิเทศ ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ชีวิตที่นั่น และจัดบรรยายเตรียมความพร้อมในการย้ายออกจากหอพัก และกลับประเทศ
- ให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาแลกเปลี่ยนด้านราชการ เช่น การทำประกันสุขภาพ การขออนุญาตทำงานพิเศษ
- จัดกิจกรรมงานเลี้ยงต้อนรับ และงานเลี้ยงอำลา
- จัดหากิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่ให้นักศึกษาแลกเปลี่ยน
- จัดหาและคัดกรองงานพิเศษให้นักศึกษาแลกเปลี่ยน
- จัดหาตัวเตอรืมาจับคู่กับนักศึกษาแลกเปลี่ยน ซึ่งจะขอกล่าวอย่างละเอียดในภายหลัง

ความคิดเห็นส่วนตัว: ศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติของมหาวิทยาลัยนี้ทำงานอย่างเต็มที่ คอยสอดส่องดูแล และถามไถ่สารทุกข์สุกดิบของนักเรียนต่างชาติอยู่เสมอ หากมีเรื่องใดที่สงสัย เช่น ได้รับเอกสารทางไปรษณีย์ที่อ่านแล้วไม่เข้าใจ ก็สามารถไปสอบถามได้ และทางศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติก็พร้อมที่จะตอบและให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอ โดยรวมแล้ว ศูนย์แห่งนี้เป็นหนึ่งในสิ่งที่ประทับใจมากที่สุดในการไปแลกเปลี่ยนครั้งนี้

2. *ชมรมช่วยเหลือนักศึกษาต่างชาติ* ชมรมนี้จะประกอบด้วยนักศึกษาชาวญี่ปุ่น ทำหน้าที่คอยมาเป็นเพื่อนพูดคุยกับนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่มาใช้บริการที่ศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติ และคอยจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างนักศึกษาชาวญี่ปุ่นกับนักศึกษาชาวต่างชาติ เช่น งานเลี้ยงฮาโลวีน งานเลี้ยงคริสมาสต์ งานเลี้ยงเทศกาลทานาบะตะ เป็นต้น

ความคิดเห็นส่วนตัว: โดยส่วนตัวแล้ว รู้สึกไม่ได้ประทับใจกับชมรมช่วยเหลือนักศึกษาต่างชาติมากนัก เนื่องจากสมาชิกของชมรมนี้จะค่อนข้างชอบความเป็นตะวันตก มักเข้าหานักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวตะวันตก จะไม่ค่อยสนใจที่จะพูดคุยกับนักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวเอเชีย และมักปล่อยให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวเอเชียคุยกันเอง ทำให้รู้สึกถึงระยะห่างระหว่างนักศึกษาที่เป็นสมาชิกของชมรมนี้กับนักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวเอเชีย

3. *ชมรมนักศึกษาต่างชาติ* เป็นชมรมที่นักศึกษาแลกเปลี่ยนสามารถเข้าร่วมได้ ขึ้นอยู่กับความสมัครใจ โดยชมรมนี้จะประกอบด้วยนักศึกษาชาวต่างชาติทั้งหมด ทั้งนักศึกษาแลกเปลี่ยนระยะสั้น และนักศึกษาต่างชาติที่มาเรียนระยะยาว ชมรมนี้เปรียบเสมือนผู้ช่วยของอาจารย์ยามาซากิ ยูจิ ในการจัดกิจกรรมในวิชาวัฒนธรรมญี่ปุ่น รวมทั้งเป็นชมรมที่จัดกิจกรรมพานักศึกษาแลกเปลี่ยนไปยังสถานที่นอกมหาวิทยาลัย เช่น พาไปดูงานเทศกาล พาไปสวนสัตว์ เป็นต้น

ความคิดเห็นส่วนตัว: โดยส่วนตัวแล้ว ค่อนข้างที่จะประทับใจกับชมรมนี้ เนื่องจากเห็นความตั้งใจทำงาน นอกจากสมาชิกในชมรมนี้ยังค่อนข้างเป็นกันเอง คุยกับนักศึกษาแลกเปลี่ยนอย่างทั่วถึง ทำให้รู้สึกเข้าถึงได้ง่าย

โครงการและกิจกรรมต่างๆ

ในส่วนนี้ ผู้เขียนจะขอกล่าวถึงโครงการและกิจกรรมหลักๆที่ได้เข้าร่วมในระหว่างศึกษาแลกเปลี่ยน

1. *โครงการติวเตอร์*

โครงการติวเตอร์ คือโครงการที่ศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติจับคู่กับนักศึกษาแลกเปลี่ยนกับนักศึกษาชาวญี่ปุ่น มีวัตถุประสงค์ให้นักศึกษาชาวญี่ปุ่นให้ความช่วยเหลือนักศึกษาต่างชาติในด้านเรียน และการใช้ชีวิตในญี่ปุ่น โดยนักศึกษาแลกเปลี่ยนจะพบกับติวเตอร์ของตนเองสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

ความคิดเห็นส่วนตัว: โดยส่วนตัวแล้ว รับรู้ถึงความหวังดีของศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติที่ต้องการให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนได้ใช้ชีวิตอย่างราบรื่นตลอดระยะเวลาที่ศึกษาแลกเปลี่ยน จึงได้จัดหาติวเตอร์มาคอยให้ความช่วยเหลือ อย่างไรก็ตาม ตนคิดว่านักศึกษาแลกเปลี่ยนไม่ค่อยได้รับประโยชน์จากโครงการติวเตอร์มากนัก กล่าวคือ หน้าที่หลักของติวเตอร์คือช่วยเหลือด้านการเรียน โดยเฉพาะช่วยให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการบ้านวิชาภาษาญี่ปุ่น แต่เนื่องจากติวเตอร์จะมาพบกับเราเพียงแค่สัปดาห์ละหนึ่งครั้งเท่านั้น เราจึงมักจะทำการบ้านเสร็จด้วยตัวเองเสียก่อนแล้ว นอกจากนี้ หน้าที่หลักอีกอย่างหนึ่งของติวเตอร์คือการให้ความช่วยเหลือในการใช้ชีวิต เช่น สอนวิธีจ่ายค่าสาธารณูปโภค เป็นต้น แต่กว่าโครงการติวเตอร์จะเริ่มขึ้นนั้น ก็

เข้าสู่เดือนตุลาคม ซึ่งในขณะนั้นตนเองก็รู้วิธีที่จะจัดการในส่วนนี้ไปก่อนหน้านี้แล้ว ดังนั้น โดยส่วนตัวแล้ว ดิวเตอร์จึงกลายเป็นเพื่อนคุยเล่นเสียมากกว่า

ในส่วนของการศึกษาชาวญี่ปุ่นที่เป็นดิวเตอร์นั้น ต้องยอมรับว่า จะได้ดิวเตอร์ดีหรือไม่ดีนั้นขึ้นอยู่กับดวง โดยส่วนตัวแล้ว ในเทอมแรก ได้จับคู่กับดิวเตอร์ที่ไม่ค่อยน่าประทับใจเท่าไร กล่าวคือช่วงประมาณหนึ่งเดือนแรก ดิวเตอร์คนนี้ค่อนข้างจะกระตือรือร้น และมาตามนัดหมายเสมอ อย่างไรก็ตามหลังจากผ่านหนึ่งเดือนแรกไป ก็เริ่มจะยกเลิกนัดกระชั้นห่าง ไม่มาตามนัดบ้าง ส่วนในเทอมสอง ได้จับคู่กับดิวเตอร์ที่ค่อนข้างประทับใจ เมื่อเทียบกับเทอมแรก กล่าวคือมาตามนัดเสมอต้นเสมอปลาย และเต็มใจให้ความช่วยเหลือแก่เราเท่าที่จะสามารถทำได้

2. โครงการ Home Visit

โครงการ Home Visit คือโครงการที่อาจารย์มาซากิ ยูจิ ผู้รับผิดชอบวิชาวัฒนธรรมญี่ปุ่น เป็นสื่อกลางให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวต่างชาติกับครอบครัวชาวญี่ปุ่นในท้องถิ่นได้ทำกิจกรรมร่วมกัน โดยนักศึกษาแลกเปลี่ยนจะได้พบปะกับครอบครัวชาวญี่ปุ่นอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง ทั้งนี้นักศึกษาแลกเปลี่ยนแต่ละคนจะได้ทำกิจกรรมที่แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับครอบครัวชาวญี่ปุ่นที่จับคู่ด้วย กิจกรรมที่ผู้เขียนได้ทำ ได้แก่ กิจกรรมวันคริสต์มาสกับชมรมภาษาต่างประเทศฮิปโป การไปศาลเจ้าในวันชะทาสีบุ่ง การไปร้องเพลงที่ร้านคาราโอเกะ เป็นต้น

ความคิดเห็นส่วนตัว: โดยส่วนตัวแล้วค่อนข้างประทับใจกับโครงการ Home Visit เนื่องจากเป็นโอกาสที่ดีที่จะได้พูดคุยกับคนญี่ปุ่นคนอื่นที่ไม่ใช่อาจารย์ หรือนักศึกษาชาวญี่ปุ่น นอกจากนี้แล้ว ทางครอบครัวชาวญี่ปุ่นที่ตนจับคู่ด้วยก็ค่อนข้างเอาใจใส่ ชวนไปทำกิจกรรมต่างๆอยู่เสมอ

3. การแข่งขันประกวดเขียนเรียงความและสุนทรพจน์

ในช่วงภาคการศึกษาฤดูใบไม้ร่วง (เดือนกันยายนถึงเดือนกุมภาพันธ์) นักศึกษาแลกเปลี่ยนทุกคนจะต้องเข้าร่วมประกวดเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่น โดยไม่จำกัดหัวข้อ นักศึกษาแต่ละคนจะมีอาจารย์ที่ปรึกษาในการเขียนเรียงความครั้งนี้ สำหรับนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่สอบ Placement Test ได้ระดับ 1-3 จะต้องเขียนเรียงความยาว 800 ตัวอักษรขึ้นไป ส่วนนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่สอบ Placement Test ได้ระดับ 4-6 จะต้องเขียนความยาว 1200 ตัวอักษรขึ้นไป ทางคณาจารย์ และศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติจะคัดเลือกผลงานจากนักศึกษากลุ่ม 800 ตัวอักษรทั้งหมด 2 คน และกลุ่ม 1200 ตัวอักษรทั้งหมด 3 คน เพื่อไปประกวดพูดสุนทรพจน์ที่ห้องประชุมของหอสมุด ผู้ที่พูดสุนทรพจน์จะจากกลุ่ม 800 ตัวอักษร และ 1200 ตัวอักษร จะไปประกวดแข่งขันกันรอบสุดท้ายที่ห้องประชุมของโรงแรมบริเวณสถานี Kokura ต่อหน้าชาวเมือง ทั้งนี้ นักศึกษาแลกเปลี่ยนจะได้รับเงินรางวัลทุกคน

ความคิดเห็นส่วนตัว: ค่อนข้างประทับใจกับกิจกรรมนี้ เนื่องจากได้ฝึกทักษะหลายอย่าง ตั้งแต่การเขียนภาษาญี่ปุ่น แบบการพูดสุนทรพจน์ ทักษะการพูดสุนทรพจน์ และที่สำคัญที่สุดคือการรู้จักกล้าแสดงออก ในการพูดต่อหน้าผู้คน

4. กิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับนักเรียน

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาแลกเปลี่ยน จะเดินทางไปทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมด้วยภาษาอังกฤษ กับนักเรียนชั้นประถม และชั้นมัธยมที่โรงเรียนหญิงเซนต์แมกคูอิน กิจกรรมที่ทำกล่าวคือ นักศึกษาแลกเปลี่ยนแต่ละคนจะเข้าไปอยู่ในกลุ่มของนักเรียนแต่ละกลุ่ม จากนั้นนักเรียนจะพูดภาษาอังกฤษตามหัวข้อตนเองได้เตรียมเอาไว้ เช่น ‘อนาคตของฉัน’ ‘การเดินทางท่องเที่ยวที่ฉันประทับใจ’ เป็นต้น ถัดมาให้นักศึกษาซักถามเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนได้พูดไป พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเทศของตนเอง กิจกรรมนี้จะจัดขึ้นเทอมละประมาณ 2-3 ครั้ง รับสมัครนักศึกษาแลกเปลี่ยนครั้งละประมาณ 8-10 คน โดยผู้ที่สนใจสามารถสมัครได้ที่ศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติ ในวันที่ทำกิจกรรม ทางโรงเรียนจะจัดเตรียมรถแท็กซี่รับ-ส่งจากมหาวิทยาลัย ไปยังโรงเรียน นอกจากนี้ยังมีอาหารกลางวัน และมีค่าตอบแทนให้ด้วย

ความคิดเห็นส่วนตัว: กิจกรรมนี้เป็นหนึ่งในกิจกรรมที่ชอบมากที่สุดในช่วงการศึกษานักศึกษาแลกเปลี่ยน เหตุผล กิจกรรมนี้จึงเป็นโอกาสที่ดีที่ได้ลองพูดคุยกับเด็กนักเรียนญี่ปุ่น เรียนรู้ความคิด ทักษะคิด ความชอบของเด็กนักเรียนญี่ปุ่น อีกเหตุผลหนึ่งที่ชอบกิจกรรมนี้คือ กิจกรรมนี้ทำให้มีโอกาสได้เข้าไปดูสภาพของโรงเรียนญี่ปุ่น เนื่องจากญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของเด็กค่อนข้างสูง ดังนั้นโดยทั่วไปแล้ว การที่ชาวต่างชาติจะได้ลองเข้าไปดูสภาพของโรงเรียนในญี่ปุ่นนั้นแทบจะเป็นไปไม่ได้เลย โชคดีที่ตนได้เข้าร่วมกิจกรรมนี้ จึงมีโอกาสดูเข้าไปเห็นสภาพภายในโรงเรียนญี่ปุ่น รวมทั้งได้ชิมอาหารกลางวันของโรงเรียนญี่ปุ่นอีกด้วย

5. กิจกรรมทำอาหารนานาชาติ

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาแลกเปลี่ยนจะได้ทำอาหารต่างประเทศร่วมกับชาวเมือง โดยอาจารย์ยามาซากิ ยูจิ อาจารย์ผู้รับผิดชอบวิชาวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะคัดเลือกนักศึกษาแลกเปลี่ยนจากบางประเทศ ให้ช่วยสอนชาวเมืองทำอาหาร

ประเทศของตน กิจกรรมนี้จะจัดขึ้นเฉพาะช่วงภาคการศึกษาฤดูใบไม้ผลิเท่านั้น (เมษายน-สิงหาคม) โดยจะจัดขึ้นในบางวันเสาร์ ในแต่ละครั้งรสชาติของอาหารก็จะเปลี่ยนไป ในภาคการศึกษาที่ผู้เขียนได้ไปศึกษาแลกเปลี่ยนนั้น ผู้เขียนมีโอกาสได้ลองทำอาหารอิหร่าน อาหารจีน อาหารอเมริกัน ในทางกลับกัน ผู้เขียนก็เป็นฝ่ายสอนทำอาหารไทยแก่ชาวเมืองและนักศึกษาแลกเปลี่ยนคนอื่นด้วย

ความคิดเห็นส่วนตัว: กิจกรรมนี้ทำให้ผู้เขียนได้รู้จัก และลองชิมอาหารที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน เช่น อาหารอิหร่าน นอกจากนี้การที่ได้ลองสอนทำอาหารไทยนั้น ทำให้ผู้เขียนได้เรียนรู้ความคิดของชาวต่างชาติที่มีต่ออาหารไทยด้วย

6. Bus Trip ที่เมืองฮิตะ

กิจกรรมนี้จะจัดขึ้นในช่วงประมาณเดือนกรกฎาคม โดยอาจารย์ยามาซากิ ยูจิ ผู้รับผิดชอบวิชาวัฒนธรรมญี่ปุ่น และชมรมนักศึกษาต่างชาติจะร่วมกันจัดกิจกรรมพานักศึกษาต่างชาติไปเที่ยวเมืองฮิตะ จังหวัดโออิตะ เป็นเวลา 1 วัน Bus Trip นี้จะเริ่มจากการเยี่ยมชมเขตเมืองเก่ามาเมะดะ ซึ่งได้รับการขนานนามว่าเป็น ‘เกียวโตน้อย’ จากนั้นจะไปรับประทานอาหารกลางวันแบบบุฟเฟต์ และแช่ออนเซนที่ Kanpo no Yado ก่อนกลับจะแวะเยี่ยมชมโรงงานเบียร์ซัปโปโร Bus Trip นี้มีค่าใช้จ่ายด้วยกัน 2000 เยน

ความคิดเห็นส่วนตัว: ถ้าพูดถึงในแง่ของตัวสถานที่ท่องเที่ยวแล้ว ผู้เขียนยอมรับว่าไม่ได้ประทับใจอะไรมากนัก อันดับแรก บริเวณเขตเมืองเก่าที่ไปนั้นแท้จริงแล้วมีอาณาบริเวณที่เล็กมาก ต่างจากในรูปที่ดูกว้างขวาง ใหญ่โต และไม่ได้มีอะไรที่น่าตื่นตาตื่นใจเท่าไหร่นัก ในส่วนของอาหารบุฟเฟต์ที่โรงแรมนั้น มีตัวเลือกอาหารค่อนข้างน้อย และรสชาติค่อนข้างธรรมดา นอกจากนี้ผู้เขียนก็ไม่ได้เป็นคนที่ดื่มเบียร์อีกด้วย จึงไม่ได้รู้สึกตื่นเต้นกับโรงงานเบียร์ซัปโปโรสักเท่าไร ที่สำคัญคือ Bus Trip นี้เป็นกิจกรรมใหญ่ (ไม่รวมงานเลี้ยงอำลา) ครั้งสุดท้ายที่นักศึกษาแลกเปลี่ยนทุกคน และอาจารย์ยามาซากิ ยูจิ จะได้ทำร่วมกัน ผู้เขียนจึงอยากแนะนำให้เข้าร่วมกิจกรรมนี้เพื่อสร้างความทรงจำที่ดีส่งท้าย และเพื่อที่จะไม่ต้องมานั่งเสียใจภายหลัง

The University of Kitakyushu เหมาะกับคนแบบไหน

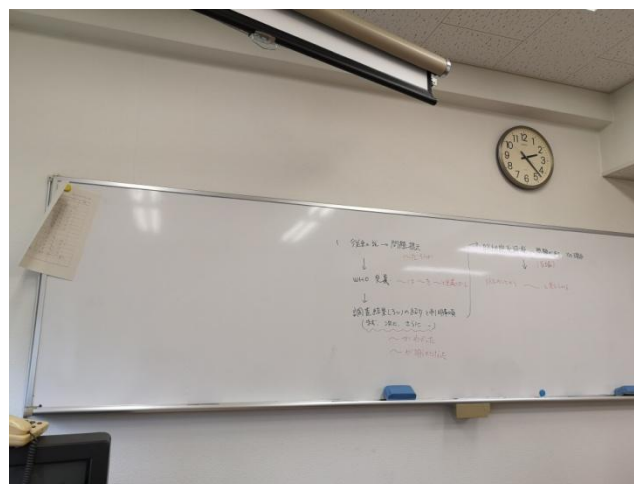
มหาวิทยาลัยนี้เป็นมหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับที่ไม่สูงนัก นอกจากนี้ยังไม่ได้เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาล ส่วนกลาง แต่เป็นมหาวิทยาลัยของเมือง หากเป็นผู้ที่ให้ความสำคัญในเรื่องพวกนี้ ก็อาจจะไม่เหมาะกับมหาวิทยาลัยแห่งนี้

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยยังอยู่ในเมืองคิตะคิวชู ซึ่งเป็นเมืองในภูมิภาคของประเทศญี่ปุ่น ไม่ได้อยู่ในเมืองใหญ่หรือเมืองที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงอย่างโตเกียว หรือโอซาก้า ดังนั้น ผู้ที่ชอบการใช้ชีวิตในเมืองพลุกพล่าน มีแสงสี มีสิ่งบันเทิงเพียบพร้อม หรือชอบตามรอยสถานที่ที่ผู้คนนิยมไป ก็อาจจะไม่เหมาะมหาวิทยาลัยแห่งนี้

อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ว่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้จะไม่ดีจุดที่ดีเลย สำหรับตัวผู้เขียนแล้ว จุดที่คิดว่าเด่นที่สุดของมหาวิทยาลัยคือเรื่องของจำนวนนักศึกษาแลกเปลี่ยน กล่าวคือนักศึกษาแลกเปลี่ยนมีจำนวนค่อนข้างน้อย ในปีที่ผ่านมาไปศึกษาแลกเปลี่ยน มีอยู่ทั้งหมดเพียงแค่ 28 คนเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น ในชั้นเรียนภาษาญี่ปุ่นของผู้เขียนมีเพื่อนร่วมชั้นเพียงแค่ 5 คนเท่านั้น ดังนั้นหากผู้ใดที่ต้องการจะเรียนภาษาญี่ปุ่นในชั้นเรียนขนาดเล็ก คนน้อย ได้ฝึกพูดได้ตอบ โดยไม่ต้องเขินอายต่อหน้าคนจำนวนมาก มหาวิทยาลัยแห่งนี้ก็ควรจะตอบโจทย์ในส่วนนี้

นอกจากนี้การที่มีจำนวนคนที่ไม่มาก ทำให้เกือบทุกคนรู้จักกัน คุยกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทำให้บรรยากาศชีวิตนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่นั่นค่อนข้างอบอุ่น นักศึกษาใกล้ชิดกับทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาด้วยกันเอง ไม่ได้รู้สึกมีความห่างเหินระหว่างกลุ่มแต่อย่างใด

ส่วนการที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ไม่ได้ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่นั้น ก่อนอื่นจะต้องเข้าใจก่อนว่าการที่ไม่ได้อยู่เมืองใหญ่ ไม่ได้หมายความว่าการใช้ชีวิตที่นี่ลำบาก ที่นี้มีโครงสร้างพื้นฐานพร้อม มีการคมนาคมที่สะดวกสบาย แม้จะไม่มีรถไฟใต้ดิน แต่ก็ยังสามารถเดินทางไปไหนมาไหนได้ มีห้างสรรพสินค้า แม้ว่าขนาดจะไม่ใหญ่มาก แต่ก็เพียงพอต่อการใช้ชีวิต มีสิ่งบันเทิง เช่น ร้านคาราโอเกะ เกมเซ็นเตอร์ แม้จะขนาดไม่ใหญ่ แต่ก็เพียงพอต่อการคลายเครียด ชอบค้นหาสถานที่ท่องเที่ยวที่ไม่ค่อยมีคนรู้จัก จุดที่ต่างจากเมืองใหญ่คงจะเป็นเรื่องของความพลุกพล่านของผู้คน ที่นี้จำนวนประชากรไม่มากนัก รถไฟไม่ได้แน่นขนาดตัวเบียดนั้น ผู้คนเดินค่อนข้างจะช้า การใช้ชีวิตที่ไม่เร่งรีบเช่นนี้ อาจจะตอบโจทย์คนที่ไม่ชอบความวุ่นวายก็ได้

สรุปข้อคิดเห็นที่มีต่อ The University of Kitakyushu

จากประสบการณ์ของตนเองที่ได้ไปศึกษาแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นเวลาประมาณ 11 เดือน พบว่ามีทั้งความประทับใจ และมีสิ่งที่คิดว่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้ควรปรับปรุง

สิ่งที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ควรปรับปรุงเป็นอันดับแรกคือ เรื่องของการให้ข้อมูล ก่อนที่ผู้เขียนจะไปศึกษาแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ไม่มีรุ่นพี่คนไหนที่ไปแลกเปลี่ยนที่นั่นมาก่อน ทำให้ไม่สามารถสอบถามข้อมูลได้ ยิ่งไปกว่านั้นในตัวเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยก็ไม่ได้บอกข้อมูลเท่าที่ควร ตัวอย่างเช่น ข้อมูลของห้องพัก กล่าวคือในหน้าเว็บไซต์นั้น ข้อมูลของเกี่ยวกับห้องพักเขียนไว้เพียงแค่ว่าใกล้มหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่ไม่ได้ลงรายละเอียดอย่างอื่นแม้แต่น้อย เช่น ค่าเช่า ขนาด ผังห้อง สิ่งของเครื่องใช้ในห้องพัก หรือแม้แต่รูปทั้งในห้องพักและหน้าห้องพักก็ไม่มีให้ดู ด้วยเหตุนี้ ก่อนที่จะเดินทางไป ผู้เขียนและผู้ปกครองของผู้เขียนจึงมีความกังวลเกี่ยวกับสภาพห้องพักอยู่ไม่น้อย

นอกจากนี้ ข้อมูลที่มีบางอย่างก็เป็นข้อมูลเก่าที่ไม่ได้รับการปรับปรุง ตัวอย่างเช่น ข้อมูลของวิชาที่เปิดสอน กล่าวคือ ก่อนที่ผู้เขียนจะไปศึกษาแลกเปลี่ยน ผู้เขียนได้วางแผนว่าจะลงทะเบียนวิชาเรียนอะไรบ้างโดยอ้างอิงข้อมูลจากเว็บไซต์ แต่เมื่อไปถึงที่ญี่ปุ่นแล้ว พบว่าข้อมูลวิชาในหน้าเว็บไซต์เป็นข้อมูลเก่า ซึ่งวิชาที่ตั้งใจจะลงทะเบียนไม่ได้เปิดสอนแล้ว ทำให้ไม่สามารถลงทะเบียนเรียนตามที่ตั้งใจไว้

อีกสิ่งหนึ่งคือเรื่องของทัศนศึกษา เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยแห่งอื่น ที่นี่จะมีทัศนศึกษาค่อนข้างน้อย โดยหลักๆจะมีแต่ทัศนศึกษาช่องแคบคัมมิง และพิพิธภัณฑ์ห้องน้ำ TOTO เท่านั้น โดยส่วนตัวแล้ว ผู้เขียนรู้สึกค่อนข้างเสียใจที่ส่วนใหญ่ได้เรียนแต่ในห้องเรียน เนื่องจากอุตสาหกรรมประเทศญี่ปุ่น ดังนั้นน่าจะออกไปข้างนอก ลองไปดูของจริง สถานที่จริง สัมผัสประสบการณ์จริง มากกว่าที่จะเอาแต่นั่งเรียนในหนังสือ สิ่งนี้อาจจะเป็นเพราะว่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้ไม่ได้เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาล แต่เป็นมหาวิทยาลัยประจำเมือง ซึ่งจะได้รับงบประมาณน้อยกว่า ดังนั้นพวกทัศนศึกษาหรือกิจกรรมต่างๆอาจจะมีไม่บ่อย หรือไม่ได้ต้องการทำมหาวิทยาลัยอื่นมากนัก

ในทางกลับกัน ก็มีสิ่งที่ประทับใจจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ไม่น้อยเช่นกัน สิ่งที่ประทับใจจากการได้ไปศึกษาแลกเปลี่ยนที่นี่ หลักๆได้แก่ คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติ และติวเตอร์

ในส่วนของคณาจารย์นั้น ทุกท่านใจดี ค่อนข้างเป็นกันเอง เข้าถึงได้ง่าย ในด้านการสอนนั้น แม้ว่าอาจารย์แต่ละท่านจะมีรูปแบบการสอนที่แตกต่างกัน แต่ทุกท่านล้วนตั้งใจสอน พยายามที่จะพัฒนาให้ทักษะภาษาญี่ปุ่นของเราให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ นอกจากนี้ท่านยังให้คำปรึกษาเรื่องต่างๆแก่เรา ไม่เพียงแค่ว่าเรื่องการเรียนรู้เท่านั้น แต่ให้คำปรึกษาเรื่องการใช้ชีวิตด้วย ในช่วงเวลาว่าง เราสามารถเข้าไปพูดคุยกับอาจารย์ที่ห้องพักของท่านได้ ท่านยินดีที่จะพูดคุย และพร้อมให้คำปรึกษากับนักศึกษาทุกคน การที่ตนได้เรียนอย่างมีความสุขในขณะที่ใช้ชีวิตนั้นนั่น หลักๆแล้วเป็นเพราะได้มีโอกาสได้เจอกับอาจารย์ดีๆเช่นนั้น

ในส่วนของผู้เขียนที่ศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาตินั้น เจ้าหน้าที่ทุกคนล้วนทำงานอย่างตั้งใจ เพื่อที่จะให้นักศึกษามีความสุข เมื่อนักศึกษามีปัญหาอะไร ก็สามารถเข้าใจปรึกษาได้โดยไม่ต้องเกรงใจ เพราะเจ้าหน้าที่ทุกคนพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ สำหรับตัวผู้เขียนแล้ว ในบางครั้งหากมีท่าทางที่มีเรื่องกังวล หรือสีหน้าที่ไม่สบายใจ เจ้าหน้าที่ก็จะเข้ามาถามทันที สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ผู้เขียนประทับใจมาก

อีกสิ่งที่คุณเขียนประทับใจคือเรื่องของติวเตอร์ ก่อนอื่นต้องบอกก่อนว่าการจะได้ติวเตอร์ที่ใส่ใจเราหรือไม่ ขึ้นอยู่กับโชคของเรา โดยส่วนตัวแล้วในเทอมต้น ได้จับคู่กับติวเตอร์ที่ไม่ค่อยน่าประทับใจนัก แต่ในเทอมปลาย ค่อนข้างประทับใจกับติวเตอร์คนใหม่ แม้ว่าอาจจะสอนการบ้านไม่ค่อยเก่ง ช่วยเหลือในส่วนของ การเรียนไม่ค่อยได้ก็ตาม แต่ก็เห็นถึงความตั้งใจพยายามชวนคุย ทำให้เรารู้สึกดี นอกจากนี้ ยังชวนไปทำกิจกรรมนอกเวลาราชการมากมายกิจกรรมติวเตอร์ เช่น ไปร้านอาหารด้วยกัน โดยส่วนตัวแล้ว รู้สึกโชคดีที่ได้เพื่อนแบบนี้

ส่วนตัวแล้ว ผู้เขียนมีเพื่อนชาวญี่ปุ่นไม่มากนัก การที่ผู้เขียนได้จับคู่กับติวเตอร์คนนี้ ทำให้ตนไม่รู้สึกเหงามากนัก และช่วยให้ชีวิตในแต่ละวันสนุกมากยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ผู้เขียนขอขอบคุณ อาจารย์อินโด มิโคะริ และคณาจารย์วิชาภาษาญี่ปุ่น ผู้ซึ่งถ่ายทอดความรู้ ขอบคุณ อาจารย์ยามาซากิ ยูจิ อาจารย์ผู้รับผิดชอบวิชาวัฒนธรรมญี่ปุ่น ผู้ซึ่งคอยจัดกิจกรรมให้แก่นักศึกษาแลกเปลี่ยน ขอบคุณ อาจารย์นิโนะมิยะ มาซะโตะ อาจารย์หัวหน้าศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติ คุณคัตทสึระ คุณมิโฮะวะกิและเจ้าหน้าที่ศูนย์แลกเปลี่ยนนานาชาติ ผู้ซึ่งคอยดูแลสารทุกข์สุกดิบของนักศึกษาแลกเปลี่ยนอยู่ตลอด ขอบคุณเพื่อนชาวต่างชาติที่คอยร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา รวมทั้งทุกคนที่ได้พบเจอในระหว่างการแลกเปลี่ยน ทุกคนจะอยู่ในความทรงจำของผู้เขียนเสมอ

“ที่นี้อาจไม่ใช่มหาวิทยาลัยชั้นนำที่มีชื่อเสียง แต่ที่ที่อยู่แล้วมีความสุข รู้สึกอบอุ่น ได้ความทรงจำที่ดีกลับไปไม่รู้ลืม”

